

רִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ ה'
שִׁיר לְאוֹקְטוֹבֶר שֶׁבַע

מאת ר' דוד מבורך סידנברג
תרגום מאת ר' שמחה דניאל בורשטיין ודוד מבורך סידנברג

"רִאֵה רִיחַ בְּנֵי כְּרִית שְׂדֵה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ ה'" אמר
הֵלֵא-שְׁחוּט

משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר
לקראתו ומקבלין פניו בשדה ואז רשאים כל מי
שרוצה לצאת להקביל פניו... וכך הענין על דרך
משל בחודש אלול – שנאור זלמן מליאדי, אדמו"ר
הזקן, לקוטי תורה פר' ראה

"The smell of a field that God has blessed"

– A Poem for October 7

by R' David Mevorach Seidenberg, translation by R'
Simcha Daniel Burstyn and David Mevorach Seidenberg

"See, the smell of my son is the smell of a field
Hashem has blessed," said the unslaughtered one.

*A parable: before the king would arrive at a city, the
people would go out to meet him and receive him in
the field, and at that time, anyone who wanted had
permission to approach the king... That's how things
are in the month of Elul (before Rosh Hashanah) –
Shneur Zalman of Liady, the Alter Rebbe*

I.

המלך בשדה – כך אומרים.

ממש בשדה –

באפר, מתערבב עוד לתוך האדמה כל פעם שיורד
גשם,
בשברי העצמות, קטנים מדי לעיני זק"א,
בדם הנעשה את האדמה דבקי בהרג חיים.

I.

The King is in the field בשדה – that's what they
say.

Mamesh in the field –

in the ashes, mixing further in the soil with every
rain,
in bone fragments too small for the eyes of *Zaka*,
in blood making soil sticky with killed life.

"וַיְהִי בַּהֲיוֹתָם בַּשָּׂדֶה" בו קָנַן הַכֶּה אֶת הָקָל,
בשדה, בו נמרוד שחט חיה אחר חיה, מין אחר מין,
מייסד את מלכותו באלימות,
בשדה, בו קָצַץ עֵשָׂו את נמרוד, לבזוז ממנו אדרתו
תפורת בידי האל.

"It was while they were in the field" Cain struck Abel,
the field, where Nimrod slaughtered animal after
animal, species after species,
violence founding his kingship,
the field, where Esau cut Nimrod down to loot his
divinely-sewn cloak.

II.

בשנה שעברה המשוררים הללו אמרו, בטח עצי
השדה כבר סיימו לעלות,
אמרו: יש עץ שכבר לא רוצה להיות עץ.
אך עצים לא יודעים אלימות אדם על אדם מהי,
האלימות שהם מכירים היא הקמה עליהם, הגרון
והאש, הבירוא לצמיתות שהיא שואה ירוקה
לעצמה.

II.

Last year those poets were saying, the trees of the field
are surely done with rejoicing,
they said: there was a tree that no longer wanted to be
a tree.

But trees know nothing of human-on-human violence,
What violence they know is the rising against them,
the axe and the fire, the clearcutting that is its own
green holocaust.

אולי עץ יודע את זה: גופת האדם הקבורה תחת
שורשיו,
יודע דרך חומרי מזין הנוזלים מהמק דעוך.
כל החורשה אורגים את שורשיהם יחד – טועמים
יחד התבשיל הנוסטלגי,
בזכר גוף הבל, אחרי דמעות של אדם, יללות
מספוגות של חוה –
אחרי שקין היה מועף

Maybe a tree could know this much: the human corpse
buried 'neath its roots,
could know it by the nutrients effluent from the
mulching,
all the copse weaving roots together, tasting together
the nostalgic concoction,
remembering Abel's body, buried with Adam's tears,
Eve's drenching sobs –
after Cain had flown.

III.

לימדו רבותינו: דמי הבל נשארו דבוקים על פני
העצים והאבנים –

III.

Those rabbis taught: Abel's blood stayed stuck to the
surface of the trees and rocks –

לכן כתוב, "דמי אחיך": דמים – דם נזרק פה, דם שם,
על השורש החשוף הזה, על האבן הזאת, הטחב הזה, הגזע הזה.
האדמה בראשונה מְסַרֶּבֶת לבלוע ההקְנָזת הדם הראשון

אך האדמה כבר ויתרה והתרגלה למשקה הזה.

IV.

הטבע היא האלהות, אומר המיסטיקן והרבי.
המלך בשדה – המלך הוא השדה.
העצים כבר יודעים.

יבוא יום ונדע את זה בחוש ולא בדרך לימוד.
אז ידוע, איכה כל טיפת דם שפוך שרפה השדה.
אז כמה עורפי עגלות נצרכו לשבר, לטהר הדם, כל דם נקי, מהארץ הזאת?

המלך בשדה –

וכל רצח הריגת אל, כל אותו מכה פציעת אל,
דמים זורמים, לפי משפחה, לפי שבט, ילד וחייל,
נובעים במלואם מפצעיו של אלהים.

V.

אבינו מלכנו, אמינו, הורתינו, מיניקתנו, שליטנו, מושיענו –
כמה קטן אתה עושה את עצמך, קטן מספיק לשכון בכל גרגיר אדמה, בכל חוט תפטיר, בכל טיפת דם נספג לתוך יחידת הנפח הכי קטנה של אדמה.
חוננו, הראה לנו שאתה מקשיב, שאי פעם הקשבת,
למרות שאין לנו מעשים להחזיר, אין להופיע זכויות שלנו.

אך רק זה הופֶּעֶנו: שאנחנו נהרוס את העולם, אם תרשה לנו.

אולי אין לך ברירה, אך;
נאמר "מלך לשדה נעבד" – המלך נשלט ע"י האדמה,
המלך הוא עבד בשֶׁעֲבֹד לשדה –
לכן כששעבדנו את הארץ שיעבדנו אותך.

רחמנא ליצלן, ה' עזור לנו, המלך בשדה, הוא השדה.
המלך, השדה, העץ, הדם, העצם.
האדמה – שותה.

so it's written, "your brother's bloods": *bloods* – blood thrown here, blood there,
on this exposed root, that rock,
this moss, that trunk.
The soil at first refusing to swallow that first bloodletting.

But the soil has long resigned itself to that draught.

IV.

Nature *is* divinity, says mystic and Rebbe.
The King is in the field – the King *is* the field.
The trees already knew it.

Some day we will know this by feel,
and not by way of a teaching.
Then will it be known, how
every spilled blood drop burns the field.
Then how many calves' necks will be wanted, to break, to purge
the bloodguilt, all the *dam naki* דם נקי, from this land?

The King is the field –
and every murder a deicide, every own blow a God-wounding,
bloods, flowing, by family, by clan, child and soldier,
gush fully from God's wounds.

V.

Our Father Our King, our Mother, our Parent, our Nurturer, our Ruler, our Savior –
How small you make yourself, small enough to dwell in each grain of soil,
each mycelial thread, each drop of blood soaking into the minutest volume of earth.
Show us grace, show us you are listening, that you ever listened,
though we have nothing to give back, nothing to show our merit.

Only one thing have we shown: we *will* destroy this world if you let it.

Maybe you have no choice but;
it says, "*melekh l'sadeh ne'evad*" – a king is subject to the soil,
the King is servant, in thrall to the field –
so if we enslave the earth, we enslaved you.

Rachmana lits'lan רחמנא ליצלן, God help us, the King in the field, is the field.
The King, the field, the tree, the blood, the bone.
The soil – drinks.

<p>מקורות:</p> <p>"וַיִּגַּשׁ וַיִּשָּׂק לֹא וַיֵּרַח אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו וַיִּבְרָכֵהוּ וַיֹּאמֶר רָאֵה רֵיחַ בְּנֵי פְרִיחַ שָׂדֶה אֲשֶׁר בָּרַכְוּ ה'." (בראשית כז:כז)</p> <p>הלא שחוט – יצחק, שנעקד על גבי המזבח ע"י אביו. יצחק גם מתאור שהוא יצא "לְשׁוֹחַת בְּשָׂדֶה" (בראשית כד:סג) – למדיטציה</p> <p>"המלך בשדה" – מוכן להיפגש עם נתיניו מחוץ למסגרות הפורמליות של החצר המלכותית – מטפורה לקרבתו של ה' לעם ישראל באלול.</p> <p>ממש – בידיש, נוסף מידה של הפתעה למשמעות המילה</p> <p>וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל הָבֵל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל הָבֵל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ (בראשית ד:ח)</p> <p>נמרוד – מוזכר בבראשית י:ח-ט – על פי המדרש, נמרוד ירש את אדרתו של אדם, שנתפר מעור ע"י אלהים בגן העדן. לכן החיות סמכו עליו והרשו לו להתקרב אליהם. (בראשית רבה סג:יג)</p> <p>עשו – על פי המדרש, עשו הרג את נמרוד כדי לגנוב ממנו את אדרתו – כך הוא הצליח בצידו בעד יצחק (בראשית רבה סה:טז)</p> <p>דמי אחיך – (בראשית ד:ט) במדרש מפורש למה דמים ולא דם (בראשית רבה כב:ט)</p> <p>הטבע הוא האלהים – בגימטריה, הערך של הטבע = הערך של אלהים (86)</p> <p>אבינו מלכינו, חננו ועננו כי אין בנו מעשים... והושיענו</p> <p>מלך לשדה נעבד – קהלת ה:ט</p> <p>רחמנא ליצלן – הרחמן יצילנו (בארמית)</p>	<p>Notes:</p> <p>"The smell of a field that <i>Hashem</i> has blessed" – Isaac uses these words to describe Jacob, who is wearing Esav's clothing (Gen 27:27)</p> <p>"unslaughtered" – Isaac, whom Abraham bound up in order to sacrifice; Isaac is also described as going out to the field to meditate (Gen 24:63)</p> <p>"The King is in the field" ready to meet his subjects without the formality of the royal court – a metaphor for God's closeness in the month before Rosh Hashanah</p> <p>"<i>Mamesh</i>" – "really", sometimes, "astonishingly" (Yiddish)</p> <p>"Zaka" – volunteer Israeli organization that scours any death scene for body parts so that they can be properly buried</p> <p>"while they were in the field" – "And Cain said to Abel – it was while they were in the field, and Cain rose against his brother and killed him" (Gen 4:8)</p> <p>"Nimrod" – Gen 10:8-9; according to midrash, Nimrod inherited the cloak of skin God made for Adam in the Garden of Eden, so the animals all trusted him (Genesis Rabbah 63:13)</p> <p>"Esau" – midrash says that Esau killed Nimrod to get the cloak – this was how he hunted food for Isaac (Genesis Rabbah 65:16)</p> <p>"brother's bloods" – Gen 4:9; Genesis Rabbah 22:9 explains why the verse says "bloods" rather than "blood"</p> <p>"Nature is divinity" – in <i>gematria</i> (numerology), the word for Nature (<i>Hateva</i>) and the word for God (<i>Elohim</i>) are equivalent; this fact is used in many mystical/Chasidic interpretations – the Lubavitcher rebbe wrote, "Nature will be perfected when it will be recognized openly that Nature is divinity."</p> <p>"Our Father Our King" – the very well-known liturgical formula for the High Holiday, which continues: "show us grace and answer us, for we have no deeds in us... and save us"</p> <p>"<i>Melekh l'sadeh ne'evad</i>" – Eccles. 5:9</p> <p>"<i>Rachmana lits'lan</i>" – lit. "May the Merciful/Wombful One rescue us" (Aramaic)</p>
---	--